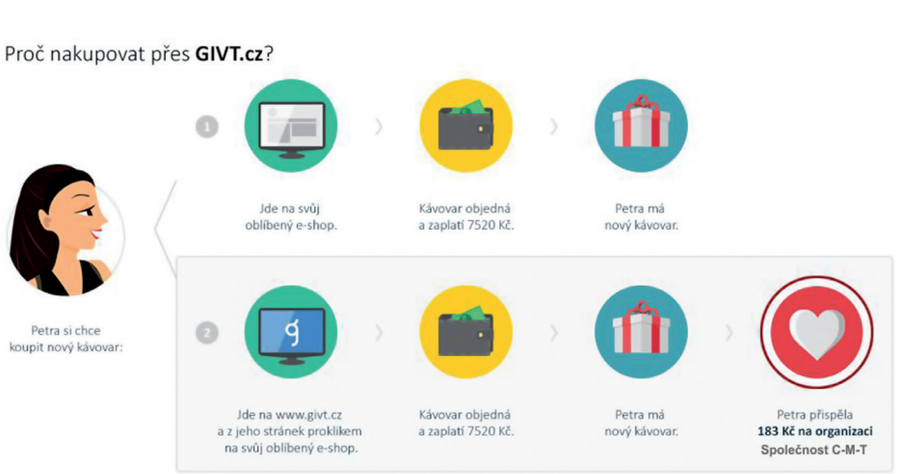

Češi v roce 2014 utratili na internetu více než 70 miliard korun.
Jeden klik navíc dává smysl.

Bulletin Společnosti C-M-T

číslo 53/podzim 2015

Bulletin neprochází odbornou jazykovou korekcí.

Náměty, příspěvky a připomínky zasílejte na e-mailovou adresu c-m-t@post.cz.

Sídlo Společnosti:
Společnost C-M-T
2. LF UK
Klinika dětské neurologie
V Úvalu 84/1, 150 00 Praha 5 – Motol
Tel.: 724 330 798, 605 258 522

Bankovní spojení:
ČSOB, Poštovní spořitelna, a.s.
č. ú. 156897053/0300

Tisk: Tiskárna V&H Print Hlávko s.r.o.

společnost C-M-T
www.c-m-t.cz

53

Bulletin

Společnosti C-M-T

podzim 2015

Bulletin je vydáván za finanční podpory Úřadu vlády ČR

Jak podpořit Společnost C-M-T, aniž by Vás to stálo jedinou korunu?

Jedinou podmínkou je, že nakupujete přes internet. Jestliže ano, stačí udělat 4 jednoduché kroky.

1. Podívejte se na portál www.givt.cz, zda se mezi zde zaregistrovanými obchody nachází e-shop, na kterém se chystáte nakoupit.
2. Pokud ano, klikněte na něj a tím se jeho název objeví v políčku *„Nákupem na“*.
3. Nyní klikněte na políčko „přispívám na“ a z nabídnutých organizací vyberte **Společnost C-M-T.**
4. Zbývá už jen odkliknout *„Zahájit nákup“*.

Tím se dostanete do vámi zvoleného e-shopu a zde již pokračujete v nákupu, jak jste zvyklí.

Po jeho skončení provozovatel e-shopu pošle předem dané procento ze zaplacené částky provozovateli portálu GIVT.cz, který jej pak po odečtení provize převede na účet Společnosti C-M-T.

Mezi zúčastněnými e-shopy je již řada známých internetových obchodů a slevových portálů. Byla by proto škoda, kdybyste nevyužili možnosti nechat je věnovat určitou část peněz z vaší útraty Společnosti C-M-T.

Předem vám za to děkujeme.

Výbor Společnosti C-M-T

společnost C-M-T

společnost C-M-T

Společnost C-M-T je spolek, založený v červnu 1999.
Cílem činnosti Společnosti je obhajoba, prosazování a naplňování zájmů a potřeb zdravotně postižených osob s onemocněním Charcot - Marie - Tooth v součinnosti s orgány státní správy a samosprávy v ČR i mezinárodními institucemi.

Společnost se zejména snaží:
- zlepšuje informovanost rodin, odborné i laické veřejnosti o problematice CMT,
- pořádá konference, semináře a edukačně – rekondiční pobyty osob s onemocněním CMT, jejich rodin a přátel,
- vydává periodické i neperiodické publikace, týkající se onemocnění CMT nebo činnosti Společnosti,
- shromažďuje finanční prostředky nutné k činnosti a rozvoji Společnosti,
- spolupracuje s lékaři a dalšími odbornými pracovníky ve zdravotnictví a sociální oblasti,
- zajišťuje osvětovou a poradenskou činnost a související služby při vyrovnávání příležitostí pro osoby se zdravotním postižením ve všech oblastech života společnosti,
- navrhuje orgánům státní správy a samosprávy potřebná legislativní či jiná opatření ve prospěch osob se zdravotním postižením a posuzuje návrhy opatření, zpracované a předložené jinými orgány či institucemi, které se týkají životních podmínek osob se zdravotním postižením.

Choroba Charcot-Marie-Tooth neboli CMT je dědičná neuropatie, která postihuje v České republice asi 4 tisíce osob. CMT je rozšířena celosvětově, vyskytuje se ve všech rasách a etnických skupinách. Přestože byla objevena již roku 1886 třemi lékaři (Jean-Marie Charcot, Pierre Marie a Howard Henry Tooth), zůstávají příčiny některých forem choroby dosud neobjasněné. U pacientů s CMT se postupně zhoršuje hybnost dolních a posléze i horních končetin, jako následek poškození jejich periferních nervů. Svaly na periferii končetin slábnou, protože je postižené nervy dostatečně nestimulují. Dále dochází ke zhoršování funkce senzitivních nervů, které zprostředkovávají vnímání bolesti, doteku, hluboké citlivosti atd. Na rozdíl od svalových dystrofií, při nichž je postižena svalová tkáň, choroba CMT postihuje nervy, které svaly inervují. CMT není smrtelné onemocnění a nijak nezkracuje očekávanou délku života, vede však nezřídka k invaliditě pacientů.

Milí přátelé,

přinášíme Vám letošní třetí číslo Bulletinu s mnoha zajímavými informacemi.

Jak jsem slíbil, rád bych se s Vámi podělil o své zážitky z letošního lázeňského pobytu v Janských Lázních. Pobyt jsem absolvoval s manželkou, která zde byla jako doprovod, a naším skoro tříletým synkem a moc jsme si ho užili. Až na první týden, který nám celý propršel a teplota byla 7 – 10 °C, jsme měli po celou dobu krásné počasí. Během pobytu jsme se sešli s mnoha céemťáky, např. Romanem Fišerem, Lenkou Vostřákovou, Naďou Kapičákovou s její dcerou a vnuky či Irenou Kudělkovou. Udělali jsme si několik výletů, mj. na Safari do Dvora Králové, do ZOO v Liberci, v Harrachově jsme navštívili sklárnu i místní Mumlavské vodopády a pěšky jsme se vydali i na pramen Labe.

Co se týče samotné léčby, tak změna oproti předchozím rokům je poměrně výrazná, velice se zlepšila strava a především chování většiny personálu vůči pacientům. Rehabilitační péče zůstává na standartní úrovni, problémem je však nedostatek kvalitních fyzioterapeutů. Je dobré, že lázně se již odrazily ode dna a začínají hospodařit s přebytkem, otázkou však zůstává, na co tyto peníze budou využity. Pokud lázně nezainventují do lepšího zázemí pro své zaměstnance, brzy přijdou i o ty zbylé. Téma lázně budeme i nadále sledovat.

Jako vzpomínku na letošní pobyt přidávám fotografii s herečkou Reginou Rázlovou.

Mějte se co možná nejlépe.

Váš předseda Michal

Prohlášení tří dosavadních předsedů Společnosti C-M-T

Vážení a milí členové,

ještě nikdy v minulosti jsme Vás neoslovili společným prohlášením, ale některé situace je třeba brát vážně a jasně se k nim vyjádřit.

V posledních dnech se objevují informace, že určitá skupina členů Společnosti C-M-T zvažuje Společnost opustit a založit si jiný spolek pacientů s nemocí CMT. Rádi bychom tyto členy požádali, aby si svůj krok rozmysleli a upustili od něj.

I když mezi námi občas byly v minulosti názorové rozepře, máme stále společný cíl - zajistit existenci Společnosti na takové úrovni, jakou si za 16 let vydobyla, a nepoškodit dobré jméno, které jsme právem získali.

Jistě není vše růžové a je mnoho věcí ke zlepšení. Vždy je možnost o věcech diskutovat a snažit se o nápravu. Diskusi se nebráníme, právě naopak. Nebylo by ale vhodné drolit Společnost na menší uskupení, která pro své členy nemohou jistě dokázat tolik, jako původní, lékaři, institucemi i veřejností respektovaná, Společnost C-M-T.

Společnost C-M-T má to obrovské štěstí, že spolupracuje s těmi nejlepšími lékaři, kteří se u nás nacházejí. Dokonce se přímo podílejí na rozvoji a směřování Společnosti.

Věříme, že nezničíme něco, co tu společnými silami 16 let budujeme. I přesto, že můžeme mít na jednotlivosti odlišné názory, v tom hlavním musíme jít kupředu společně a věřit tomu, že i díky Společnosti C-M-T a její spolupráci s lékařskými odborníky dojde i na poli medicíny k nějakému posunu a naši potomci se již v budoucnu s nemocí CMT potýkat nebudou.

Přejeme Vám pevné zdraví a pěkný zbytek léta.

Ing. Roman Folvarský
Ing. Josef Zajíc
Mgr. Michal Šimůnek

Po rozeslání tohoto prohlášení nám došlo velké množství Vašich reakcí, které byly v absolutní většině pozitivní. Moc Vám děkujeme za podporu. Pro zajímavost přinášíme i stanovisko místopředsedkyně Ivany Jandové, prof. MUDr. Pavla Seemana a též jednu reakci členů:

Dobrý den všem, jak bylo napsáno, objevily se informace, které nás přiměly reagovat. Dost jsem o tom mluvila jak s Pepou (Zajícem), tak s Michalem, a přemýšleli jsme, jak reagovat, abychom dali všem členům jasnou zprávu o tom, že slyšíme a uvítáme jakoukoliv diskusi, a fakt, že předsedou je Michal, neznamená, že ti dřívější předsedové, ale vlastně i členové jsou naprosto mimo a lhostejni k dění Společnosti. Naopak, jejich společné prohlášení mělo vyznít tak, že máme stále všichni o Společnost zájem a pokud má někdo problém nebo potřebu něco Společnosti sdělit, něco konzultovat, kritizovat nebo třeba i chválit a zrovna já, Michal nebo kdokoli ze současných členů výboru mu není „po chuti", jsou cesty, jak se vyjádřit i právě třeba tím, že osloví „svého oblíbeného předsedu". Nemůžeme nikomu zakázat, když bude chtít nové sdružení, jinou Společnost, ale určitě si nemyslím, že by to bylo rozumné štěpit věci nebo naopak dělat něco zbytečně dvakrát. Rozhodně uvítáme všechny připomínky, kritiku, chválu a hlavně snahu pomoct, vymyslet něco nového, něco co nás postrčí zase o kus dopředu, námět, myšlenky… prostě všechno, nechť jsou všichni členové akční, aktivní a bombardují nás tím, co chtějí změnit, vylepšit…, ale ať to píšou nebo říkají nahlas, přímo nám a ne jen mezi sebou. Určitě to bude férovější a přínosnější jednání, nebudeme muset vydávat žádná prohlášení, ale budeme se vyjadřovat přímo k věci. Všichni máme telefon, e-mail, většina facebook a minimálně dvakrát za rok se máme možnost potkat na nějaké společné akci. Chtěla jsem tím jen říct, že si moc přeji, aby Společnost C-M-T fungovala dál, tak jako těch 16 let. Mrzelo by mě to i osobně, protože to stálo trochu námahy, když jsme s Romanem obíhali úřady, abychom Společnost založili, já tenkrát vozila dceru v golfáčích a teď se těším, že třeba právě díky práci a kontaktům Společnosti C-M-T, bude moje dcera jednou vozit v kočárku moje vnouče, které už CMT mít nebude. Všechny zdravím, Ivana Jandová

Dobrý den, díky za toto prohlášení a výstižná vyjádření, připojuji se k této výzvě. Jsou to bohužel asi obtíže většiny lidských uskupení, nejen SVJ, ale i třeba pacientského sdružení. Věřím, že rozum a pravda se dříve nebo později prosadí, proto je třeba vytrvat a prosazovat, jak jste to napsali. Díky Pavel Seeman

Dobrý den, chtěla bych reagovat na výše uvedenou informaci. Velice se divím členům, kteří chtějí stávající Společnost C-M-T opustit a založit si jinou. I když se seminářů a různých akcí pořádaných touto Společností moc neúčastním, bedlivě čtu zasílané Bulletiny a snažím se být stále v obraze. Společnost velice dobře

funguje a stará se jak nejlépe umí o své členy. Nejvíce obdivuji práci lékařů, kteří nepolevují v hledání řešení léčby této nemoci. Pokud zasílám dotazy, vždy mne ochotně odpovědí. To platí i pro členy, kteří se starají o dobrý chod Společnosti. Chtěla bych touto cestou všem poděkovat. Členům, kteří chtějí narušit tak vzorně fungující společnost vzkázat, aby si vše opravdu dobře rozmysleli a od svého záměru upustili. Věřím, že vše dobře dopadne.

S pozdravem Miroslava Knesplová

Napsali jsme

Dopis ministrovi zdravotnictví ve věci prodlužování lázeňských pobytů

Vážený pane ministře,

obracím se na Vás jménem pacientů s nemocí Charcot – Marie – Tooth, sdružených ve spolku Společnost C-M-T, s prosbou o jasné stanovisko ministerstva zdravotnictví ve věci prodlužování lázeňských pobytů při komplexní lázeňské léčbě.

Hereditární neuropatie Charcot-Marie-Tooth je nejrozšířenější druh dědičné neuropatie. U pacientů s CMT se postupně zhoršuje hybnost dolních a horních končetin jako následek poškození jejich periferních nervů. Svaly na periferii končetin slábnou, protože je postižené nervy dostatečně nestimulují. Dále dochází ke zhoršování funkce senzitivních nervů, které zprostředkovávají vnímání bolesti, doteku, hluboké citlivosti atd. CMT postihuje nervy, které svaly inervují. CMT vede postupně k plné invaliditě pacientů. Kauzální terapie pro pacienty s CMT dosud neexistuje. Nabízí se pouze léčba podpůrná, tj. rehabilitace a přiměřená tělesná aktivita k udržení svalové síly a vytrvalosti. Cílem rehabilitace je udržet co nejlepší kvalitu hybnosti a stability při stoji a chůzi, udržení dobré tělesné kondice a funkce kardiovaskulárního aparátu. Funkcí rehabilitace je též zachování pracovního potenciálu, samostatnosti a soběstačnosti klienta.

Společnost C-M-T v minulých letech velmi bedlivě sledovala problematiku lázeňství, já sám jsem organizoval protestní shromáždění proti uzavření dětské léčebny Vesna v Janských Lázních a byl jsem též mluvčím Krizového štábu lázeňství. Nový indikační seznam, který začal platit od letošního roku, napravil některé chyby, které přinesla nešťastná restrikce lázeňství za působení ministra Leoše Hegera. Pacienti s nemocí Charcot-Marie-Tooth mají nyní možnost jezdit na komplex-

ní lázeňskou léčbu v délce 28 dnů, a to každoročně. Indikace VI/8, která se na naši chorobu vztahuje, zároveň umožňuje prodloužení tohoto základního pobytu o další dny. Nikde však není uvedeno, jaké důvody mohou k takovémuto prodloužení vést, je pouze stanoveno, že prodloužení navrhuje lékař předmětného lázeňského zařízení a schvaluje ho revizní lékař zdravotní pojišťovny klienta.

Z letošní praxe lázní dle informací našich členů vyplývá, že lázně k možnosti prodloužení přistupují rozdílně a s různými výmluvami možnost prodloužení odmítají. Často jako důvod neprodloužení uvádějí velké množství návrhů a malou kapacitu, jindy že nárok na prodloužení mají pouze pacienti po úrazech, a nikoli osoby s chronickými nemocemi. Jsme toho názoru, že u nemocí, kde dochází k výrazné progresi onemocnění, jako je tomu i u CMT, je prodloužení lázeňského pobytu na místě. Lázně by neměly předjímat rozhodnutí revizního lékaře a svévolně možnost prodloužení blokovat.

Vážený pane ministře, byly bychom Vám velmi vděčni, kdybyste nám mohl sdělit závazné metodické stanovisko Vašeho ministerstva v této pro nás důležité věci. Předem Vám děkujeme za odpověď.

Za výbor Společnosti C-M-T

Mgr. Michal Šimůnek, předseda

Dopis členům vlády ve věci zrušení privatizace státních léčebných lázní Janské Lázně

Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení páni ministři,

obracím se na Vás jménem pacientů s nemocí Charcot – Marie – Tooth, sdružených ve spolku Společnost C-M-T, s prosbou o podporu návrhu ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka na zrušení privatizace státních léčebných lázní Janské Lázně.

Ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček navrhl počátkem roku zrušit privatizaci státních léčebných lázní Janské Lázně a Karlova Studánka. Oba státní podniky hodlá vyjmout z režimu zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby. Dotčené lázně žijí již mnoho let v nejistotě o svoji budoucnost, nemohou dlouhodobě investovat do svého majetku, což je výrazně poškozuje. Společnost C-M-T v minulých letech velmi bedlivě sledovala problematiku lázeňství, já sám jsem organizoval protestní shromáždění proti uzavření dětské léčebny Vesna v Janských Lázních a byl jsem též mluvčím Krizového štábu lázeňství. Státní léčebné lázně Janské Lázně jsou pro mnohá onemocnění, včetně hereditár-

ní neuropatie Charcot – Marie – Tooth, ojedinělým a jedinečným poskytovatelem lázeňské péče. Je zde zajištěna léčba jak dospělých pacientů s nervosvalovými a pohybovými poruchami, tak dětí s dětskou mozkovou obrnou v unikátním zařízení léčebny Vesna. Zájmem pacientů je, a mělo by to být i zájmem odpovědného státu, aby bylo zachováno zdravotnické zařízení, kde je léčba těchto specifických a často vzácných onemocnění zajištěna na té nejvyšší úrovni.

Velice nás překvapuje, že se dle informací z tisku některá ministerstva v čele s ministerstvem financí postavila proti tomuto návrhu. Ministerstvo financí údajně nevěří zdravotníkům, že zejména Janské Lázně jsou natolik výjimečné, že by je privatizace ohrozila. Rezort financí má za to, že tuto výjimečnost lze zachovat stanovením rozsahu a struktury konkrétně definované zdravotní péče, a to pod sankcemi zakotvenými v kupní smlouvě po dobu 25 let i delší. To ale neplatí u tak úzce specializované a unikátní péče, náročné na lidské zdroje, která není rozhodně nijak výdělečná. Privátní subjekt by jistě nemohl garantovat, že léčbu v určeném rozsahu zachová v případě, že by jí musel dotovat (nikdo ho přece nemůže nutit podnikat se ztrátou). Zároveň by mohlo dojít např. k omezení doprovodných služeb, jako je ubytování, stravování apod. anebo jejich znepřístupnění sociálně slabším rodinám. Ministerstvu financí se také nelíbí, že by vyjmutím z režimu zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, bylo odstraněno blokační působení § 45 tohoto zákona a bylo by možné rozprodat část majetku státu státním podnikem. Výnos z takto realizovaného prodeje by pak byl dle názoru ministerstva financí zřejmě státním podnikem použit na vykrytí případné ztráty jeho hospodaření. Ministerstvo financí pochybuje o předpokladech pozitivního ekonomického vývoje. Tyto pochyby však vyvrací nový management lázní, který i díky podpoře lázeňství ze strany Vaší vlády nastartoval velký ekonomický obrat. Lázně, kterým před dvěma lety hrozil krach a milionové dluhy, jsou dnes plné a poprvé po čtyřech letech skončí se ziskem cca 8 milionů.

Jak vyplývá z výše uvedeného, většina argumentů proti zrušení privatizaci státních léčebných lázní Janské Lázně ve světle faktů neobstojí. Jsme přesvědčeni, že případná privatizace by vedla jen k rozprodeji majetku v lukrativní lokalitě Krkonoš, a že nestátní subjekt by se zaměřil na méně závažná onemocnění a wellness, na která by nepotřeboval tolik personálu a dosáhl tak rychlejší návratnosti finančních prostředků. Stalo by se tak na úkor nás, pacientů.
Věříme, že návrh ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka řádně zvážíte a podpoříte jej. Předem Vám za to děkujeme.

Za výbor Společnosti C-M-T
Mgr. Michal Šimůnek, předseda

Dopis ministryni práce a sociálních věcí ve věci chystané novely zákona o sociálních službách

Vážená paní ministryně,

obracím se na Vás jménem zdravotně postižených osob s nemocí Charcot – Marie – Tooth, sdružených ve spolku Společnost C-M-T, a to ve věci chystané novely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění. Rádi bychom diskusi kolem této novely rozšířili i o naše argumenty.

První věcí je chystaná valorizace příspěvku na péči, kdy stát hodlá tento příspěvek zvýšit všem o 10%. Valorizace je jistě správná, vždyť příspěvek na péči nebyl za svoji existenci nikdy zvýšen. Nelíbí se nám ale, že z důvodu nějaké falešné rovnosti dostanou všichni přidáno stejně. Přitom je dlouhodobě známo, že ti, kteří pobírají příspěvek na péči III. nebo IV. stupně a jsou závislý na pomoci druhých 24 hodin denně, nejsou svého asistenta schopni z příspěvku na péči zaplatit, takže se často zadlužují a k jejich zdravotnímu hendikepu přibývá obrovský problém sociální. Kritická situace těchto lidí s celodenní potřebou pomoci se navrhovanou valorizací nezmění. Tito lidé by podle nás měli být podpořeni výrazně více, než je navrhováno. Cílem sociálně spravedlivého státu a jeho vlády by měly být takové příspěvky na péči, které budou odpovídat reálné potřebě konkrétního člověka s postižením v takovém rozsahu, aby mohl žít samostatným a svobodným způsobem života v přirozeném prostředí.

Druhým velice závažným a stále přetrvávajícím problémem je samotné posuzování těžce tělesně postižených s celodenní potřebou pomoci, kteří jsou však mentálně zdravými jedinci. Nejedná se pouze o modelovou situaci, můžeme uvést konkrétní případy. Za stávající dikce zákona o sociálních službách nemůže být osobám, které nejsou schopny vykonávat ani jednu ze základních životních potřeb, kromě toho, že umí komunikovat a jsou orientovány, přiznán IV. stupeň příspěvku na péči. Dle ust. § 8 zákona o sociálních službách platí, že příspěvek na péči ve IV. stupni je možné přiznat pouze osobě, která není schopna vykonávat 9 nebo 10 základních životních potřeb. To znamená, že lidé s nejtěžším postižením, kteří jsou odkázáni na pomoc druhého 24 hodin denně, ale jsou orientováni a umí komunikovat, nemají nárok na IV. stupeň příspěvku na péči.

Vypíchli jsme jen dva problémy, i když víme, že nutná by byla zásadní změna celé koncepce příspěvku na péči a pojetí osobní asistence. Věříme, že i naše názory vezmete v potaz při přípravě novely zákona o sociálních službách.

Za výbor Společnosti C-M-T
Mgr. Michal Šimůnek, předseda

Mezinárodní průzkum vlivu nemoci CMT na kvalitu života

O Milí členové Společnosti C-M-T, prosíme Vás o spolupráci v rámci průzkumu vlivu nemoci CMT na kvalitu života v různých zemích EU. Jelikož jej organizuje společnost CMT ve Velké Británii, je dotazník v angličtině, ale nebojte se toho a pomocí překladače nebo angličtináře, který je ochoten pomoci, jej vyplňte. Děkujeme vám za spolupráci.

MUDr. Radim Mazanec

Surveys
In order to help us gain some insight into your experiences of CMT for our press releases and to give some credible data that the media love so much, we've devised a survey. It's completely anonymous and will take you no time at all to complete.

BUT
It's REALLY important that we get at least 1000 responses, so as this is going to over 3000 people - we would hope that that should be easy! We would also like you to share this with anyone else you know with CMT!
https://www.surveymonkey.com/r/CMTSurvey-2015

The second survey is for anyone - with or without CMT - and is all about charitable giving - do you do it, what motivates you and stuff like that! Again, it's all useful data that we can use for publicity purposes
https://www.surveymonkey.com/r/CMT2015-giving
Again, it's really important that we get LOTS of responses, so please share with everyone you know!

Thank you - we really appreciate your help.

Víkend v Jizerkách

Od pátku 4. do neděle 6. září se skupinka členů Společnosti CMT, jejich rodinných příslušníků a přátel sešla v hotelu Semerink v Janově nad Nisou v Jizerských horách na pravidelném podzimním setkání. V hotelu jsme byli ubytováni s plnou penzí, a tak naší hlavní starostí bylo, abychom si společný víkend pořádně užili.

V pátek jsme se sjížděli postupně. Někteří ještě stihli procházku k asi 4 km vzdálené rozhledně Slovanka, jiní jen poseděli před hotelem, kde sledovali dovádění našich nejmenších účastníků. Nakonec jsme se všichni sešli na společné večeři, po níž jsme poseděli a popovídali o všem možném. Jako na každém setkání jsme byli obdarováni sponzorskými dary, které zajistil předseda Michal Šimůnek a též paní Alena Mašková. Oběma patří náš velký dík.

Sobotní program byl plně v režii našeho kamaráda Zdeňka Morice, který bydlí v nedalekých Lučanech nad Nisou, a který ochotně přijal roli našeho průvodce po malebných zákoutích Jizerských hor. Dopoledne jsme se společně vydali k přehradě Souš. Občerstvili jsme se na horské chatě Smědava, která je známá z proslulé Jizerské padesátky, a se závistí jsme sledovali houbaře, kteří kolem nás chodili s plnými košíky hub. Poté jsme pokračovali do osady Jizerka, která patří k nejvýše položeným obývaným místům u nás. Někteří neodolali koláčům a lívancům s borůvkami, jiní se kochali místní nádhernou přírodou.

Po obědě v našem hotelu na nás čekala druhá část výletu. Nejprve jsme navštívili muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, kde jsme se seznámili nejen s historií výroby, ale i s krásnými výrobky místních sklářů. Pak jsme pokračovali na Šamalovu chatu do Bedřichova, od jejíž návštěvy nás ale odradili nejen schody, ale především hrubý a neochotný personál. Náš výlet jsme zakončili na rozhledně Královka, kde jsme se nejen občerstvili borůvkovými lahůdkami, ale ti zdatnější vylezli i na její vrchol, odkud měli krásný výhled na okolní krajinu. Celý den nám počasí přálo, takže výlet se zdařil po všech stránkách. Moc děkujeme Zdeňkovi za skvěle zorganizovanou tour. Čerstvý vzduch ale skoro všechny tak udolal, že po večeři jsme jen krátce poseděli a většina si šla brzy lehnout.

V neděli u společné snídaně jsme již mluvili o následujícím jarním setkání, a z reakce přítomných bylo vidět, že se už teď moc těší. Všichni se shodli, že se nám setkání moc líbilo, za což patří velký dík organizátorům.

Vlaďka Šimková

Společenská rubrika

Od 1. července do 30. září 2015
oslavili životní jubileum tito naši členové:

70 let	**Božena Adámková**
65 let	**Milan Doležal**
60 let	**Mgr. Marcela Otrusinová**
	Ludmila Prachařová
	Marie Střechová
50 let	**Ing. Libor Beneš**
45 let	**Jaromír Obrusník**
	Kristýna Jelínková
40 let	**Jiří Prachař**
35 let	**Kamil Tengler**

Blahopřejeme!

Kodex profesionálního klienta

Dřív, než začnu neskromně kázat, chtěl bych se vyznat ze svého obdivu ke všem těm odvážným lidem, kteří pracují jako osobní asistenti. Za ty desítky let, co jsem jejich klientem, jsem poznal hromadu skvělých profíků, kteří bez nadsázky obohatili nejen můj život. Jenom díky práci těchto sociálních bohatýrů nemusíme ani já, ani mí spolupostiženci marnit své životy v roztodivných ústavech.

Práce je to velice intimní, obtížná, nesoucí s sebou značnou psychickou zátěž. Mnoho kvalitních lidí ji proto bohužel předčasně opouští. Riziko syndromu vyhoření je zde řádově větší než u většiny dobrovolných hasičů. My klienti od svých asistentů vcelku oprávněně požadujeme profesionální přístup. Myslím ale, že je načase oplácet stejnou mincí a snažit se být neméně profesionálním klientem. Jen tak je vzájemná spolupráce radostí.

Pokud nechceme, aby ti nejlepší lidé vyhořeli jako stodola, je dobré dodržovat docela jednoduché zásady. Pokusil jsem se sestavit jakýsi nezávazný etický kodex, který může práci asistentů ulehčit. Neberte to, prosím, jako dogma. Osobní asistence je samozřejmě služba vysoce individuální a vše záleží na vzájemné domluvě.

1. Cti asistenta svého

Není třeba žádného uctívání. Stačí vnímat jedinečnost člověka. Asistent není ponížený sluha, ale rovnocenný partner, který pomáhá s úkony, kterých sám nejsem schopen. Zabezpečuje mi důstojnost a stejnou důstojnost je dobré mu oplácet. Někteří klienti se bohužel mnohdy z pocitu moci promění do role ukrutných monarchů a s ubohou výmluvou „já si tě platím“ své asistenty tyranizují.

2. Pomni, že mozek jsi ty

Pokud platí okřídlené rčení, že asistenti jsou vaše ruce a nohy, pak nutně potřebují mozek. Je dobré si rozmyslet, co od konkrétní služby vyža-

duji a jednotlivé kroky, jak toho dosáhnout. Asistent by za vás nikdy neměl činit závažná rozhodnutí. Veškerou odpovědnost nesete vy. Není úplně fér nechat ho prát smíšené prádlo a pak nadávat, že mám růžové trenky.

3. Pravidla služby dodržovat budeš

Asistence vedená přes nějakou organizaci má svá pevná pravidla. Není férové tlačit na asistenta, aby porušil nějaké z pravidel. Ať už proto, že se minule nechal přemluvit jeho kolega, nebo proto, že chcete, aby se nad vámi ustrnul. Jenom náznak jakéhokoliv citového vydírání je nepřípustný a profesionální klient se ho nikdy nedopustí.

4. Komunikuj, aby ti dobře bylo na Zemi

Dobrá komunikace je alfou a omegou nejen v tomto oboru. Je více než vhodné vytvořit si, alespoň v hlavě, takový stručný návod k použití, který je obecně použitelný. Jasně a zřetelně v něm popíšete, jak nejlépe daný úkol vykonat.

5. Neuvedeš v rozpaky

Snažte se ze všech sil neuvádět asistenta do trapných situací. Docela často se stává, že je asistent povinný svědek různých hádek a neshod v domácnosti klienta. Snažte se za každou cenu ho podobných scén uchránit a nevyužívejte ho jako zbraň proti ostatním. Za žádných okolností nechtějte, aby se k situaci nějak vyjadřoval a dával vám za pravdu.

6. Nesesmilníš

Zde samozřejmě platí na prvním místě vyloučit jakékoliv sexuální chování včetně narážek a rádoby vtipných komentářů. Není také vhodné žádat asistenta o půjčení peněz či dalších služeb, které k profesionálnímu vztahu rozhodně nepatří.

7. Nezahltíš

Častý nešvar mnohých klientů, kteří, jakmile nebohý asistent vstoupí do dveří, ihned vychrlí hromadu rozkazů. Uvědomte si, že asistent má většinou ně-

kolik klientů za den a zbytek stráví v dopravních prostředcích. Vyplatilo se mi ho přivítat, nabídnout čaj a nechat ho pár minut aklimatizovat. Neméně důležité je asistenta nepřehlcovat hromadou svých osobních problémů a strastí.

8. Čas volna světiti budeš

Osobní asistenti mají většinou velký problém dostat život svých klientů z hlavy a začít žít ten svůj. Není proto příliš zdravé setkávat se i ve volném čase nebo trávit spolu dovolenou. Ideální dovolená asistentů je ve vysoce bariérovém prostředí, kde je riziko setkání s vozíčkářem minimální. Rozhodně svým asistentům nepište ani nevolejte, pokud to není nezbytně nutné.

9. Čas služby držeti budeš

Je dost důležité dodržovat čas služby. Asistenti to mají ve většině případů dost nabité a mají omezený čas dostat se za dalším klientem. Není proto dobré naléhat na to, aby ještě chvíli vydrželi a doposlechli si kupříkladu srdcervoucí příběh o tetě ze Švýcarska.

10. Neuplatíš

Neuplácejte své asistenty buď penězi, nebo jinými dary, i když vaše úmysly jsou zcela čisté. Dostáváte je do trapné situace, kdy se cítí zavázáni. Pokud je opravdu chcete odměnit za jejich dobré služby, buďte k nim laskaví, slušní a stejně profesionální, jako jsou oni. Zcela jistě se vám to vyplatí.

Život je velice pestrý a nedá se spoutat do několika pravidel. Jsou situace, kdy žádná dogmata neplatí. Vždy ale musí zvítězit zdravý rozum a vzájemná důvěra.

Michal Vidura
(převzato z internetu)

Je snadné mít přehled o „kontu“ svých dob důchodového pojištění

Všichni lidé si díky „důchodovému kontu“ mohou snadno zkontrolovat, zda jim zaměstnavatel potvrdil dobu důchodového pojištění a výdělky ve správné výši. Mít tyto údaje „pod kontrolou“ se totiž netýká jen lidí krátce před starobním důchodem. V podstatě existují dva způsoby, jak dobu důchodového pojištění sledovat. První pro majitele datových schránek online prostřednictvím ePortálu ČSSZ, na němž má každý k dispozici výpis svých dob pojištění. Nebo druhý, kdy je třeba zaslat písemnou žádost ČSSZ o vystavení tzv. informativního osobního listu důchodového pojištění (IOLDP). Mužům ročníku narození 1954 a ženám narozeným v roce 1957 ČSSZ v průběhu prázdninových měsíců rozesílá informace o stavu jejich „důchodového konta“ automaticky. Aniž by museli o přehled žádat, získají tak před dosažením důchodového věku celkový součet odpracovaných let a přehled výdělků od roku 1986. Současně se dozvědí, která období o nich ČSSZ neeviduje. Když se o své důchodové nároky začnou zajímat v předstihu, mohou tím přispět k rychlejšímu vyřízení své budoucí žádosti o důchod. Přehled dob důchodového pojištění slouží ke zjištění, jaké doby pojištění má ČSSZ v evidenci. Lidé si tak mohou zejména zkontrolovat, zda bývalí zaměstnavatelé a i ten současný, zaslali ČSSZ doklady o jejich výdělečné činnosti a potvrdili jejich výdělky ve správné výši. Případné zjištěné nesrovnalosti mohou včas řešit přímo se zaměstnavatelem nebo s pomocí pracovníků OSSZ. To, že v přehledu dob pojištění není uvedena např. doba péče o dítě do čtyř let věku, není chybou a ani důvodem ke znepokojení. ČSSZ dobu péče o dítě neeviduje. Lidé ji dokládají vždy až při podání žádosti o důchod, nejčastěji rodným listem dítěte a čestným prohlášením o době a rozsahu péče. Ani doklady o době studií nebo vojny ČSSZ zpravidla ve své evidenci nemá. Je možné je do konta pojištění v předstihu doplnit, ale zcela postačí je doložit až při žádosti o důchod. ČSSZ neeviduje ani doby zaměstnání v cizině, vyžaduje je od zahraničních nositelů pojištění až v rámci důchodového řízení. Zjistit stav evidovaných dob důchodového pojištění u ČSSZ je možné online - náhledem na své „konto“ dob pojištění prostřednictvím ePortálu ČSSZ na adrese: eportal.cssz.cz. Stačí z nabídky služeb zvolit „Přehled dob důchodového pojištění“. Službu prozatím mohou využívat jen majitelé „datovek“. Konto pojištění se průběžně aktualizuje na základě každého nově doručeného a zpracovaného dokladu. Nahlížet do svého „konta“ a mít své údaje tzv. pod kontrolou je možné kdykoliv a zdarma. I lidé, kteří nemají zřízenou „datovku“, mají možnost své údaje bezplatně získat. Mohou požádat ČSSZ jednou za kalendářní rok o zaslání IOLDP. Ten obsahuje stejné údaje jako elektronické „důchodové konto“. ČSSZ zasílá informativní list nejpozději do 90 dnů ode dne doručení žádosti, zpravidla jej odesílá do jednoho měsíce.

Zdroj: ČSSZ

Rozsah pracovní činnosti u invalidních důchodců

Velmi často se stává, že posudkoví lékaři již při posuzování zdravotního stavu určují příjemcům invalidních důchodů rozsah jejich pracovní činnosti. K této problematice se vyjádřil ředitel Odboru posudkové služby MPSV JUDr. Jiří Biskup. Uvedl následující: „Zákon o důchodovém pojištění neobsahuje žádné ustanovení, které by omezovalo výdělkové možnosti poživatele invalidního důchodu bez ohledu na stupeň invalidity. Ani Metodický pokyn LPS ČSSZ č. 6/2012 žádné takové metodické opatření neobsahuje. Poživatel invalidního důchodu je tedy ve svých možnostech výdělečné činnosti omezován jen svým zdravotním stavem, v návaznosti na stupeň invalidity má zachovánu určitou pracovní schopnost, a zbytek svého pracovního potenciálu tak může využít na trhu práce. Pokles pracovní schopnosti se projevuje tím, že invalidní osoba může vykonávat pouze zaměstnání přiměřené svému zdravotnímu stavu, tedy zaměstnání s menšími požadavky na tělesné, duševní a smyslové schopnosti. Do praxe se pak tyto skutečnosti promítnou např. tím, že posuzovaná osoba vykonává jiné, méně náročné zaměstnání nebo pracuje na kratší pracovní úvazek. Délku pracovní doby lze hodnotit jen v souvislostech s ostatními skutečnostmi. Případné vyjadřování posuzujících lékařů ve smyslu, který uvádíte, by byl nad rámec jejich kompetencí. Ministerstvo práce a sociálních věcí i Česká správa sociálního zabezpečení jsou připraveny šetřit konkrétní případy, pokud se k nim ovšem mohou vyjádřit obě strany. Konkrétní případy je třeba zasílat buď na odbor posudkové služby MPSV nebo na odbor lékařské posudkové služby ČSSZ s uvedením jména občana (posuzovaného) + data jednání a posuzujícího lékaře."

Zdroj: NRZP

Požadavek úřadů na výměnu parkovacích průkazů

Opakovaně jsme Vás informovali o povinnosti vyměnit do konce roku 2015 staré průkazy TP, ZTP a ZTP/P za nové. Některé úřady v této souvislosti začaly vyžadovat současně výměnu parkovacích průkazu s odůvodněním, že platnost vyznačená na novém průkazu osoby se zdravotním postižením musí být shodná s vydanou parkovací kartou. Tento postup není v souladu se zákonem, neboť neexistuje právní předpis, který by povinnost shody platnosti průkazů ukládal.

Dle ustanovení § 67 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, lze vozidlo označit parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením pouze v případě, řídí-li vozidlo nebo je-li ve vozidle přepravována osoba, která je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Pře-

pravovaná osoba je povinna prokázat na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie, že je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P, který ji opravňuje k užívání vozidla označeného parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Ohledně platnosti průkazů tedy žádná pravidla stanovena nejsou.

Úřady práce určitě mohou doporučit osobám, které již obdrželi nový průkaz osoby se zdravotním postižením, aby si zkontrolovali platnost svého parkovacího průkazu a v případě, že se již blíží konec platnosti, tento svůj průkaz včas vyměnili za nový. Takovéto jednání však nemohou žádným způsobem vynucovat. Každý držitel průkazu si musí sám sledovat konec platnosti svého parkovacího průkazu a eventuálně si včas zajistit jeho výměnu.

Mgr. Michal Šimůnek

Dotaz

Chtěl bych zjistit bližší informace o výzkumu léčby choroby C-M-T. Jsou nějaké nové informace, nebo spíše nějaká naděje? Vím, že probíhal výzkum s výměnou kmenových buněk, ale nic víc jsem zatím nezaznamenal. Můžete mi prosím přiblížit výzkum a situaci v Praze?

Bohužel žádný lék, který by vyléčil dědičnou neuropatii, zatím neexistuje. Kmenové buňky, o kterých píšete, jsou bohužel jen šířením nepodložených nadějí některými nezodpovědnými osobami. Lék na dědičnou neuropatii určitě nebude jeden a určitě bude závislý od genové poruchy a typu dědičné neuropatie (CMT), který pacient má.

Pro zdaleka nejčastější typ CMT, tedy CMT1A, byly zprávy o možném léčebném efektu vitaminu C u myší, ale u lidí se to na studiích nikdy a nikde nepotvrdilo. Nově je výsledek klinické studie sloučeniny tří látek, léků s efektem zlepšení stavu u CMT1A, ale tento výsledek není dále potvrzen a také není jasné, jak by to mohlo či může fungovat. Vyléčení tedy zatím stále možné není, ale léčba ano. Obecně nejúčinnější a nejpřínosnější jsou pro lidi s deformitami ortopedické korekční operace. U osob, kde však je jen slabost, tak není co operovat a čím nahrazovat.

V Praze jsme v posledních asi 3 letech zásadně rozšířili diagnostiku CMT a můžeme vyšetřovat i desítky genů současně. Objasnění se tedy dočkají i pacienti se vzácnými typy CMT nebo neobvyklými příznaky, kteří dříve zůstali bez jasného objasnění. Ani dnes však není možné objasnit příčinu u každého a řada pacientů i přes prakticky neomezené možnosti vyšetření zůstává bez známé příčiny.

prof. MUDr. Pavel Seeman

Proč o koupi vozidla na (pro) dítě musí rozhodnout soud?

Mnoho rodičů je překvapených, že od ledna 2015 musí mít souhlas soudu se zakoupením vozidla na dítě a jeho následnou registraci. Obtížně se vysvětluje, že se jedná o nešťastný a nepromyšlený souběh dvou závazných právních předpisů.

Zákon č. 329/2011 Sb., o dávkách pro osoby se zdravotním postižením, který vznikl v rámci tzv. sociální reformy, je účinný již od 1. 1. 2012. Na základě tohoto zákona začaly úřady práce požadovat, aby zakoupené vozidlo bylo vždy přímo majetkem osoby s handicapem. A to i v případě, kdy osobou s handicapem v rodině je dítě nebo osoba omezená ve svéprávnosti. Provozovatelem vozidla pak v praxi bývá rodič či opatrovník. Důvodem tohoto nařízení je zřejmě fakt, že osoba s handicapem je povinna vozidlo po určitou dobu vlastnit, neprodat je a využívat ho k osobní dopravě. Ale ruku na srdce - jak časté by bylo zneužití a prodej vozidla v rodině? Kteří rodiče by své dítě vystavili hrozbě vrácení příspěvku kvůli tomu, že prodali vozidlo určené k jeho dopravě?

Zároveň občanský zákoník č. 89/2012 Sb., který je účinný od 1. 1. 2014, uvádí, že rodiče i opatrovníci mohou své děti či svěřence zastupovat ve věcech „obvyklých"; u věcí, které do tohoto ranku nespadají, by měli mít souhlas opatrovnického soudu. Koupě vozidla však podle výkladu zákona není věc obvyklá, a proto by ke koupi vozidla na dítě či osobu omezenou ve svéprávnosti měl existovat rozsudek opatrovnického soudu, který by rozhodl, zda je koupě v zájmu dítěte/osoby omezené ve svéprávnosti. Nutnost povolit soudně neobvyklý úkon se tedy týká i opatrovníků osob s omezením svéprávnosti. Zde to dává větší smysl, protože musí existovat ochrana osob omezených ve svéprávnosti; opatrovník nemůže nakládat se jměním či majetkem této osoby bez omezení a opět může podnikat jen úkoly „obvyklé" a do určité částky (násobku životního minima) daného občanským zákoníkem.

Nabízí se logická otázka, proč problémy začínají až nyní - od ledna 2015, když oba výše uvedené právní předpisy platí již déle? Problematické situace si totiž všimli na registru vozidel, a od ledna 2015 pracovníkům systém údajně neumož-

ňuje vozidlo u nezletilých či osob s omezením svéprávnosti zaregistrovat bez souhlasu soudu s tímto úkonem. Uvidíme, zda v budoucnu dojde ke změně souběhu těchto právních předpisů tak, aby rodinám ještě více nekomplikovaly již tak obtížnou životní situaci nebo aby alespoň docházelo k včasnému informování o této povinnosti, tzn. ideálně, aby všechny úřady práce tuto skutečnost sdělovaly rodinám již ve chvíli, kdy žádají o příspěvek na motorové vozidlo.

Lucie Marková (www.muzes.cz, kráceno)

Přenosné ruční řízení

Auto znamená při cestách doma i v zahraničí nejen pro vozíčkáře svobodu a v některých destinacích doslova nutnost. Člověk bez handicapu má přitom situaci relativně snadnou: chce-li se na dovolené vozit pohodlně a svobodně, zajde do nejbližší půjčovny a za cenu dnes už více než přívětivou si zapůjčí v podstatě jakékoli auto, které ho zrovna láká, ať už luxusem nebo nízkými náklady. Ani pro handicapované není nic ztraceno, vše je ale nutné brát s jistou otevřeností a především opatrností.

Trend přenosného ručního řízení do vozidel z půjčovny se za pár posledních let rozšířil ze Severní Ameriky i do dalších destinací. Služby pro handicapované řidiče dnes nabízí například celosvětově rozšířené řetězce Hertz a Avis. Základní informace vždy najdete na internetových stránkách zmiňovaných firem, někdy je jen nutné trochu více hledat. Pokud chcete ušetřit čas, je nejlepší zavolat na českou pobočku autopůjčovny. Pracovníci jsou schopni v systému vyhledat, zda je služba ručního řízení v destinaci, do které se chystáte, dostupná, a celou rezervaci vozidla i doplňkových služeb zařídit za vás. Připravit se musíte na to, že si nepůjčíte to nejlevnější auto. Ruční řízení se sice do aut jako služba poskytuje zpravidla zadarmo, vůz ale musí být vybaven automatickou převodovkou, a cenově tedy spadá spíše do nižší střední až střední kategorie; záleží také samozřejmě na velikosti vozidla, jakou na své dovolené potřebujete. Žádné z aut pak nemá jiné úpravy, tedy například odsuvné dveře; pokud tedy sedíte na vozíku a nedostanete ho do auta bez úprav sami, bude zapotřebí pomocník.

Ruční řízení se do aut instaluje podle objednávky až na místě. Některé autopůjčovny negarantují přímo typ vozidla, ale jen jeho třídu; značku vozidla tedy obvykle uvidíte až tam. Vyplatí se vybírat kategorii, do které se podle odhadu spolehlivě vejdete, ať už bude značka jakákoli. Každý problém je ale řešitelný, a tak

je možné nápravu zjednat i na místě. Ruční řízení je poplatné svému určení, a proto bývá trochu spartánské, tak, aby se dalo naistalovat do jakéhokoli vozu. Je potřeba počítat s tím, že nemusí každému plně sednout, a přizpůsobit se tomu zvýšenou opatrností.

Pokud svoji cestu plánujete s dostatečným předstihem, je možné na internetu zapátrat i po alternativách a zkusit si auto s ručním řízením zajistit jinde. Jednoduchý úkol to rozhodně není a možností je méně než prstů na jedné ruce, a to i pokud mluvíme o velkých zemích, jako jsou například Spojené státy americké. Tipy lze najít na diskusních fórech, nutná je však znalost jazyka. Oklikou se obvykle většina požadavků dostane zpět do některé z větších půjčoven.

Pro nezávislé cestovatele se - paradoxně ke spartánství zmiňovaného přenosného řízení - otevírá zajímavá možnost. Přenosné ruční řízení lze zakoupit samostatně a v zavazadle odvézt s sebou. Na místě si jej pak můžete naistalovat do jakéhokoli půjčeného vozu a nespoléhat se na služby velkých řetězců. Je samozřejmě třeba myslet na nutnost automatické převodovky.

Přenosné ruční řízení vyrábí například americká firma Wheel Ability (www. wheelability.com), její model PHC-3 vypadá takto: dvě páky zakončené madly se našroubují na pedály a zavěsí pod volant automobilu. Díky pohyblivému kloubu na páce se brzda ovládá stlačením od sebe, plyn pak přitažením k sobě. Nastavit lze délku, celý komplet je k dostání na stránkách výrobce za 379 dolarů (bez nákladů na dopravu a clo). Velmi podobně fungují i jiné dostupné systémy, například americký TNT HandControls. Jediným rozdílem je obsluha plynu, který se u TNT ovládá stlačením páčky pomocí palce. Další výrobky lze na internetu dohledat pod heslem „portable hand controls“.

Zdroj: článek „Přivřít oko, otočit klíčkem“
(www.muzes.cz) + internet

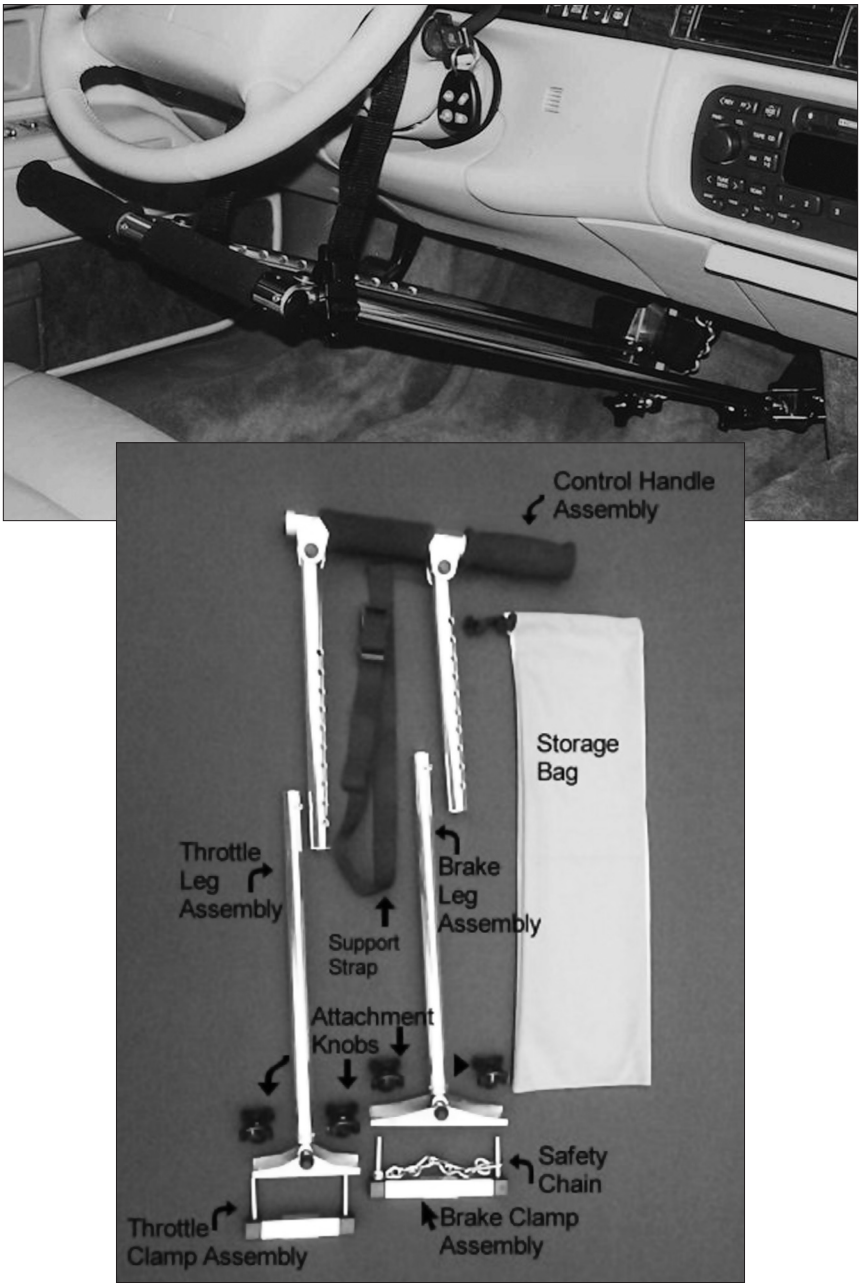
Control Handle Assembly
Storage Bag
Throttle Leg Assembly
Brake Leg Assembly
Support Strap
Attachment Knobs
Safety Chain
Throttle Clamp Assembly
Brake Clamp Assembly

Eurokomisařka Thyssenová ohlásila zavedení evropského průkazu pro mobilitu

Během akce s názvem „Budování bezbariérové Evropy: evropský průkaz pro osoby se zdravotním postižením“, pořádané europoslancem Markem Plurou v Evropském parlamentu 30. června, eurokomisařka Thyssenová veřejně oznámila, že v létě bude vyhlášena výzva pro členské země EU k předkládání projektů k vytvoření systému pro evropský průkaz pro mobilitu.

Průkaz usnadní cestování osob se zdravotním postižením do jiných členských zemí EU a umožní jim dostat tytéž výhody a slevy v oblasti kultury, volného času, sportu a dopravy za stejných podmínek, jaké mají osoby se zdravotním postižením příslušné země. Bude mít jednotný design a bude založen na vzájemném uznávání stávajících průkazů, podobně jako u evropského parkovacího průkazu („modrý znak“). Za vydávání průkazu budou zodpovědné členské státy EU.

Eurokomisařka Thyssenová uvedla, že členským státům bude k dispozici 1,5 miliónu euro na zavedení průkazu pro mobilitu na začátku roku 2016. Komisařka zdůraznila, že svoboda pohybu je základním právem, jehož by měl mít možnost užívat každý, a vyjádřila svou naději, že průkaz bude milníkem na cestě k tomuto cíli.

Zdroj: internet

Vozíčkáři vytvořili nový rekord v cestování

Lidé na vozíku vytvořili nový cestovatelský rekord. Jen za prvních šest měsíců cestovalo spoji Českých drah 2 262 osob na vozíku, kteří využili k objednání přepravy nový objednávkový systém. Oproti loňskému prvnímu pololetí je to přibližně o 300 cestujících - vozíčkářů více.
Zájem o cestování vozíčkářů vlakem roste velmi prudce už několik let a v letošním roce se počet přepravených evidovaných osob na vozíku může přehoupnout dokonce přes hranici 5 000 za rok. Navíc v těchto počtech nejsou zahrnuty cesty vozíčkářů, kteří se neobjednávají. Obvykle se jedná o osoby, které cestují mezi bezbariérovými stanicemi v nízkopodlažních vlacích, využívají lehké mechanické vozíky a mají průvodce.

„Před dvaceti lety přepravovaly České dráhy kolem dvaceti cestujících na vozíku za rok, dnes mají takový zájem o cestování, že stejný počet běžně přepravujeme za jeden jediný den," říká Michal Štěpán, člen představenstva odpovědný za osobní dopravu, a doplňuje: „Podstatný nárůst zájmu vozíčkářů o cesty vlakem jsme zaznamenali v posledních pěti letech. Během této doby jsme nasadili velké množství nových bezbariérových vozidel, značná část z nich je dokonce nízkopodlažní. Zatímco v roce 2008 jsme evidovali žádost o přepravu pouze od 222 vozíčkářů za celý rok, loni jsme už přepravili 4 310 zájemců o cestu vlakem, kteří navíc využili náš nový objednávkový systém. Pokud bude pokračovat trend z prvního pololetí letošního roku, vytvoří cestující na vozíku nový cestovatelský rekord s více než 5 000 cestami za rok."

České dráhy vytrvale pracují na zpřístupnění železnice osobám upoutaným na vozík. Mezi roky 2010 a 2015 zvýšily počet svých bezbariérových vozů a souprav přibližně o 250 kusů, z cca 350 na 600 (nárůst 70 %), a počet bezbariérových spojů v jízdních řádech stoupl přibližně o 2 a půl tisíce, z 2 122 na 4 612 vlaků (nárůst o cca 117 %). Jednoduché vyhledání bezbariérového spojení umožňuje lidem na vozíku také speciální požadavek v internetovém ve vyhledávači vlakových spojení na www.cd.cz. Při zadání požadavku „cestující na vozíku" najde systém pouze bezbariérové vlaky. Ty jsou dnes zcela běžně vybaveny bezbariérovou toaletou, klimatizací, mnohé z nich také el. zásuvkou 230 V pro napájení drobné elektroniky cestujících a některé dokonce wi-fi připojením k internetu.

Zdroj: České dráhy

Tabu: sexuální asistence

Lucie Šídová je výkonnou ředitelkou a terapeutkou nevládní organizace ROZKOŠ bez RIZIKA, která se přes 22 let zaměřuje na oblast sexbyznysu a pomoc ženám, které se v něm pohybují. Lucie vystudovala sociální práci a sociální politiku na Univerzitě v Hradci Králové. Je psychoterapeutkou, soustředí se na témata odchodu ze sexuální práce, sexuálního násilí a rovných příležitostí. Tabuizovanému tématu sexuální asistence se ROZKOŠ bez RIZIKA věnovala v průlomové práci „Ze sexbyznysu na trh práce?", jejíž hlavním cílem je odpovědět si na otázku, zda (ne)legalizovat prostituci a pokud ano, jakou by legalizace měla mít podobu. Autorky proto přináší nejen analýzu zahraniční modelů regulace prostituce, ale zkoumají i motivy těch, kdo do sexbyznysu vstoupili nebo ho využívají.

Co je to sexuální asistence?

Ke konci listopadu proběhla jedna z prvních debat k sexuální asistenci v Brně, kterou uspořádala Liga vozíčkářů. Jedním z témat byla i diskuze nad vhodnou terminologií pro tuto profesi a bylo velmi těžké se vlastně shodnout nad tím nejvhodnějším názvem. V zahraničí existují dva typy sexuální asistence a to aktivní a pasivní. Pasivní sexuální asistentka nebo asistent je žena či muž, která nebo který pomáhá hendikepovaným s jejich sexualitou. Učí lidi s hendikepem komunikovat o pohlavním styku, obstarává sexuální pomůcky a učí jak je používat, pomáhá při nastavování hranic, s hygienou, oblékáním, navazováním kontaktů. Dále se zabývá nepřiměřeným sexuálním chováním, důsledky sexuálních aktivit, schopnosti říci ne, zodpovědností k rodičovství, masturbací, rozpoznáním fyzických rozdílů mezi mužem a ženou a podobně. Velkou úlohu má v prevenci sexuálního násilí, kterým může být znásilnění, nucení k sexu a sexuálním praktikám, zneužívání aj. Sexuální asistent nebo asistentka, která nabízí aktivní asistenci, k výše vyjmenovaným aktivitám navíc přidává pomoc při masturbaci, pohlavní styk či erotické masáže. Pomáhá i postiženému páru, který potřebuje asistenci při pohlavním styku v počátku intimního vztahu.

Při jakých diagnózách, ať už mentálních či fyzických, je sexuální asistence vhodná? Samozřejmě si uvědomuji, že nelze paušalizovat a věc má být posouzena případ od případu, ale zajímají mě alespoň indikativně oblasti, kde se tato metoda nejvíce osvědčila.

Já se domnívám, že ji lze využít u osob zdravotně hendikepovaných, mentálně, psychicky, či dalších specifických onemocnění, ale i u seniorů. U všech, kteří nemohou uspokojovat sexuální potřeby sami a to z různých důvodů. Je ovšem potřeba postupovat individuálně.

Je sexuální asistence poskytována také v ČR?

V České republice je poskytována sexuální asistence pasivní – v ČR se používá pojem intimní asistence – a to pouze v některých domovech pro lidi s hendikepem a v různém rozsahu. V současné době provádíme průzkum mezi organizacemi a mapujeme si, jak je intimní asistence v ČR rozšířena a jaké jsou v rámci ní nabízeny služby. Ptáme se i na terminologii a na konkrétní potřeby organizací v oblasti práce se sexualitou. Dle výsledků se pokusíme sestavit workshopy k tématu pasivní sexuální asistence, intimní asistence. Kurzy budou zdarma a lektory budou pracovníci a pracovnice partnerské organizace ze Švýcarska InSeBe Curych – Institutu sexuálního doprovázení. Konference a workshopy proběhnou v rámci projektu „Právo na sex". Když mají lidé s hendikepem zájem o sexuální služby (pohlavní styk, orální sex aj.) a nemají partnera nebo partnerku, tak mohou v současné době využít pouze služeb sexuálních pracovnic. Tyto ženy zatím nejsou proškoleny pro práci s hendikepovanými. Limitující je i možnost navštívit noční podnik či privát. Často se nejedná o bezbariérové prostory. Proto je v tomto případě vhodné využít tzv. eskort servis, kdy žena za klientem dojíždí do jeho bytu. Otázkou je, za jakých podmínek a zda to jejich současný domov umožňuje. Má každý domov k dispozici místnost, kde je možné služby vykonat, a nastavený řád domova tak, že tyto služby povoluje? Pokud si lidé s hendikepem chtějí objednat služby sexuálních pracovnic, doporučujeme jim, aby ženu dopředu informovali o svém hendikepu. Tím sníží možnost zklamání z odmítnutí. Některé sexuální pracovnice hendikepované zákazníky odmítají. Důvodem může být například strach z postižení.

Je to vůbec legální?

Pasivní sexuální asistence je legální. Lidé s hendikepem si též sami mohou objednat sexuální pracovnici a nedopouštějí se tím trestného činu. Z jejich strany je zde poptávka, aby ROZKOŠ bez RIZIKA vytvořila seznam sexuálních pracovnic, které projdou školením a mají zájem nabízet sexuální asistenci aktivní. Tento seznam by byl veřejný či na požádání by R-R předávala kontakty. Ženy by byly proškoleny a docházelo by k menší psychické újmě u osob s postižením. Zatím však

nemáme udělán právní rozbor, zda je to možné. V trestním zákoníku je v paragrafu 189 Kuplířství uvedeno: „Kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce…“ Je tak otázkou, zda bychom se nedopustili trestného činu. I proto je dle nás velmi důležité otevřít a diskutovat téma sexuality u osob s postižením a měnit zažité stereotypy a mýty.

Využívají sexuální asistenci více muži nebo ženy?

Podle zahraničního výzkumu vyhledávají tyto služby hlavně muži a to v devadesáti šesti procentech případů, na ženy tedy připadla čtyři procenta. Domnívám se, že poptávka po těchto službách kopíruje poptávku po sexuálních službách, kde sexuálními pracovnicemi jsou častěji ženy a zákazníky muži.

Funguje sexuální asistence někde v zahraničí?

Nejen že funguje, v zahraničí je sexuální asistence už naopak uznávanou profesí. Nejvíce je rozvinuta ve Švýcarsku, nyní již i v Německu, Dánsku, Belgii, Francii, Rakousku či Holandsku. Sexuální asistenci vykonávají kromě sexuálních pracovnic i terapeuti/ky, lékaři/řky, zdravotní personál aj.
Jsou v těchto zemích sexuální asistenti nějak proškolováni a licencováni?
Ano. Existují zde snahy o profesionalizaci této profese. Každý asistent nebo asistentka by měl mít určitou kvalifikaci nebo speciální vzdělání. Například v Německu byl zaveden rekvalifikační kurz pro sexuální asistenty/asistentky. Má devět modulů a každý z těchto modulů trvá čtyři hodiny. Po absolvování obdrží úspěšný účastník certifikát. Kurz nabízí organizace pro familia. Náplní kurzu je prevence, hygiena, první pomoc (např. při infarktu), role sexuální asistence, znalost tělesných postižení, sexualita aj. Ve Švýcarsku absolvují sexuální asistentky a asistenti tříleté pomaturitní studium a musí projít psychoterapií. Ve Francii se k tématu vedly rozsáhlé diskuze. Národní poradní výbor pro etiku (CCNE) se stavěl k tomuto tématu negativně a předjímal určitá rizika. Nicméně doporučil zahájit edukaci osob, které budou pečovat o sexualitu hendikepovaných mužů a žen a vzdělávat je. Dánsko je jednou ze zemí, kde potřebu sexuální asistence identifikovali již dávno a začali ji řešit na státní úrovni. Dánské ministerstvo sociálních věcí vydalo příručku, v níž jsou popsána práva a povinnosti sexuálních asistentů/asistentek. Právo na užívání si sexuality je uzákoněno. Institut pro nezávislost postižených (ISBB) v německém Trebelu nabízí vzdělávání pro sexuální asistenci s certifikátem ISBB. Takovýchto organizací je v Evropě více.

A jak jsou vypláceni? Ze zdravotního pojištění jako např. zubař?

Sexuální asistence je placenou službou. Cenu si určuje sexuální asistentka. Často kopíruje ceny, které svým klientům nabízejí sexuální pracovnice (prostitutky). K tomu však musíte připočítat cestovné a ubytování. Proškolených sexuálních asistentek není např. ani v Německu dostatek a často za zákazníky dojíždí. Většinou stráví u zákazníka několik hodin a tím se služba také prodraží. Ale např. organizace InSeBe ze Švýcarska nabízí sexuální doprovod levněji než je nabídka sexuálních služeb. Cena za služby sexuálního asistenta/asistentky je 150 švýcarských franků za hodinu, zatímco cena ze sexuální služby poskytnuté sexuálními pracovnicemi (prostitutkami) je zpravidla 300 franků. Plný invalidní důchod je průměrně 1008 franků.

Plynou podle vás ze sexuální asistence nějaká nebezpečí? Kde je hranice souhlasu například u mentálně postiženého?

Nebezpečí určitě existují. Práce sexuálních asistentů/asistentek není snadná. Někdy je velmi těžké rozhodnout, zda sexuální asistenci poskytnout. Aktivní sexuální asistence by měla probíhat pouze v případě rozeznatelného souhlasu, tedy tehdy kdy si je sexuální asistentka vědoma, že hendikepovaný člověk má opravdu zájem o její služby. V německém zákoně je to definováno tak, že umí klást odpor. Německý zákon definuje, kdy sexuální asistenci poskytnout, a kdy ne a to z toho důvodu, aby nedocházelo k sexuálnímu zneužívání. Pokud se tedy sexuálním asistentkám/asistentům nepodaří v kontaktu s těžce postiženým člověkem zprostředkovat jeho vůli, jsou tyto osoby považovány za právně neschopné klást odpor. Osoby neschopné klást odpor nejsou ve stavu, aby byly schopny samy vyjádřit a bránit své hranice, takže je sexuální kontakt s nimi brán jako zneužití.

Zdroj: www.lierale.cz

Bezbalinka vám poradí, jak cestovat bezba

Cestovní kancelář Bezbatour, která se již čtvrtým zabývá cestováním lidí s postižením, přichází s řadou zajímavých novinek. Tou nejzásadnější je rozšíření o projekt Bezbalinka. Jedná se o telefonickou linku, která poskytuje informace o bezbariérovém cestování po ČR. Další novinkou je významný nárůst bezbariérových zahraničních zájezdů.

Bezbalinka je projektem podpořeným Evropským sociálním fondem a rozpočtem hl. m. Prahy v rámci operačního programu Praha – Adaptabilita v 7. výzvě. Bezbalinka zaměstnává osoby s tělesným postižením, kteří poskytují volajícím informace o bezbariérovém ubytování, dopravě a turistických zajímavostech v ČR. Informační linka je v provozu ve všední dny od 9:00 do 17:00 na telefonním čísle 773 114 444, které zdarma poskytla společnost Vodafone.

Letošní cestovatelská sezóna v Bezbatour přináší řadu novinek. „Loni se nám velmi vydařil výlet do Londýna, proto jsme pro letošní rok připravili výlet do bezbariérového Madridu. Pro účastníky je připraven bohatý program a novinkou je možnost zajistit osobního asistenta. Kromě toho jsme nabídku zájezdů obohatili o bezbariérové hotely na Kanárských ostrovech, Itálii, Německu, Slovensku či Turecku," vypočítává Michal Prager, ředitel Bezbatour.
CK Bezbatour je jedinou cestovní kanceláří v ČR, která se specializuje na cestování lidí s tělesným postižením. Nabízí celou řadu osobně prověřených zájezdů, kde klienty nepřekvapí žádné nečekané bariéry. Bezbatour je aktivním zaměstnavatelem lidí s postižením. Navíc veškerý výtěžek putuje na výcvik asistenčních psů Pestré společnosti, o.p.s.

Zdroj: internet

Pepa.cz a KČT podporují turistiku osob se specifickými potřebami

Pepa.cz nadále rozšiřuje svoji nabídku pro tuzemské turisty. Dvojka mezi slevovými portály nově vyčleňuje nabídky pobytů s bezbariérovým přístupem, které jsou určeny primárně pro osoby s hendikepem nebo sníženou pohyblivostí. Zároveň zahajuje jednání s partnery, které by mělo vést ke zlepšení možností domácí turistiky právě pro skupinu turistů se specifickými potřebami. Prvním z partnerů je Klub českých turistů, který od roku 2008 značkuje také stezky určené pro turisty-vozíčkáře.

V České republice je více než 30 000 osob na vozíku, osob se sníženou pohyblivostí pak může být až půl milionu. Přitom jejich možnosti při trávení volného času například domácí turistikou jsou velmi omezené. I to je důvod, proč Pepa.cz podstatnou část svých ČR aktivit obrací tímto směrem. Standardem pobytů s bezbariérovým přístupem se kromě nízkoprahového vstupu do objektu, který poslouží všem osobám se sníženou pohyblivostí, stává také možnost ubytovat se v pokoji, který umožňuje pohyb lidem na vozíčku včetně možnosti vozík bezpečně uložit. Většina poskytovatelů ubytování pak zajišťuje další služby, které jsou na individuální doptání.

Partnerství s KČT zahrnuje informování hostů o turistických okruzích pro vozíčkáře, které po republice KČT vyznačuje. Brzy by měla být v každém kraji alespoň jedna, momentálně jich je 11. Jejich délka je 4 až 15 kilometrů na okruh, rozlišují několik stupňů obtížnosti pro cestování s doprovodem i bez doprovodu. KČT by jejich počet rád pravidelně zvyšoval i na základě zpětné vazby od turistů. Tu mu pomůže prostřednictvím dotazníků směřovaných na osoby využívající bezbariérové pohyby sbírat i Pepa.cz.

Nabídku Pepa.cz s bezbariérovým přístupem naleznete na http://www.pepa.cz/pobyty-s-bezbarierovym-pristupem/.

Zdroj: internet

Česko má jednotnou metodiku profesionálního mapování přístupnosti objektů

Trvalo to víc než tři roky, ale dobrá věc se nakonec podařila. Na světě je ucelená metodika kategorizace přístupnosti objektů z hlediska vozíčkářů a lidí s omezenou pohyblivostí. Jde o kvalitní kolekci pokynů a rad, jak posuzovat a klasifikovat stavební bariéry a co považovat za bezbariérovost. Zároveň metodika obsahuje barevně i obsahově odlišné piktogramy: zelený pro přístupný objekt, oranžový pro částečně přístupný a červený pro obtížně přístupný nebo nepřístupný. Samostatná kapitola je věnována toaletám, které jsou rovněž členěny do tří stejně nazvaných skupin.

U jednotlivých kategorií jsou uvedeny konkrétní limity a většinou i důkladný komentář. Nedílnou součástí metodiky je formulář pro mapování přístupnosti objektů, který slouží k zaznamenání technických parametrů a údajů potřebných pro celkové zhodnocení přístupnosti objektu a přidělení adekvátního piktogramu. Metodika slouží výhradně pro zpracování informací o aktuálním stavu přístupnosti objektu. Pokud jde o návrhy na úpravy a odstranění zjištěných bariér, je zapotřebí dodržovat platnou vyhlášku č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

Dosud se v naší zemi užívalo několik způsobů posuzování a značení přístupnosti, žádný však nebyl z pohledu vozíčkářů optimální. Pokud začnou novou metodiku uplatňovat subjekty, které se mapováním bariér dlouhodobě zabývají (např. Česká asociace paraplegiků, Jiří Maule a jeho projekt Disway nebo cestovní kancelář Bezbatour), budou mít uživatelé mechanických i elektrických vozíků jistotu, že zveřejňované údaje o dostupnosti hotelů, ubytoven, restaurací, výletních míst či historických památek jsou hodnověrné.

Zdroj: internet

Praha vytvoří unikátní mapu přístupnosti

Komplexní zmapování bezbariérovosti metropole je cílem projektu, který připravuje pražská radní pro školství a sociální politiku Irena Ropková společně s náměstkem primátorky Petrem Dolínkem a předsedou výboru pro výchovu, vzdělávání a sociální politiku Patrikem Nacherem, který celý projekt inicioval. Svým rozsahem se jedná o unikátní projekt, který nemá v České republice obdobu. Cílem je zprostředkovat občanům aktuální informace o možnostech bezbariérového pohybu ve městě. První má přijít na řadu oblast městské památkové rezervace.

„Je nutné si uvědomit, že pro mnoho Pražanů, ať už se jedná o maminky s kočárky, seniory či o zdravotně postižené, je cestování městem nesmírně náročné. Mnohé budovy mají bezbariérový vstup skrytý za rohem, celou řadu bariér ve veřejném prostoru lze obejít nenápadnou zkratkou. Naším cílem je všechny tyto informace shromáždit podle jednotné metodiky a poskytnout zájemcům v dostupné a přehledné formě," vysvětluje radní Ropková a dodává: „Jedná se o komplexní, dlouhodobý a postupně se rozvíjející projekt, u kterého předpokládáme i spolupráci městských částí." Městským částem již byl zaslán dopis s informacemi o projektu a o možnosti získání dotací z magistrátu. Samotné mapování by již jednotlivé samosprávy měly provádět podle jednotné metodiky samy.

V současné době již existují různé podklady v papírové podobě, které zadávaly jednotlivé městské části. Problémem však je nejednotná metodika mapování i způsob zpracování. To chce magistrát změnit, vytvořit digitální mapu a posléze i mobilní aplikaci, která handicapovaným v budoucnu umožní snadnou orientaci po městě s tím. „Klíčem je použití jednotné metodiky, přičemž vhodnou, v praxi již vyzkoušenou a uživateli přijímanou vytvořila Pražské organizace vozíčkářů, která ji zpracovala s dalšími institucemi v rámci programu Přes bariéry. Chceme zmapovat jak úřady a důležité městské instituce, které občané potřebují navštěvovat, tak i památky, parky, sady, veřejná prostranství a do budoucna pošty, lékárny, zastávky. Cílovou metou je aplikace, která lidem s omezenou schopností pohybu ukáže, jak se nejlépe dostat z bodu A do bodu B a co mohou bez problémů po cestě navštívit," doplňuje předseda Nacher.

Mapu chce magistrát rozvíjet postupně a přibývat by měly další a další vrstvy. Logicky velmi důležitá je bezbariérovost dopravy, kde se zejména v rámci veřejné dopravy daří bariéry odstraňovat díky programu Praha bezbariérová. „Program ‚Praha bezbariérová' vnímám jako prioritní a snažím se ho proto v maximální míře podporovat. Velmi rád se budu také podílet na podle mého názoru velmi užitečném projektu mapování bezbariérovosti. Výsledná mapa by měla jedno-

značně obsahovat vrstvu s přehledem městské hromadné dopravy, ale také například mapu chodníků, přechodů a dalších důležitých prvků pražské dopravy, se kterými se handicapovaní dostávají dennodenně do kontaktu," sděluje náměstek.

Zdroj: MHMP

Snadnější plánování výletů a dovolených

Nadace Charty 77 – Konto Bariéry zahajuje projekt Mapy bez bariér, který má zkvalitnit život lidem s omezenou pohyblivostí. Umožní jim lépe plánovat výlety a dovolené, zpřístupní jim kulturněhistorické dědictví naší země a posílí cestovní ruch. V rámci projektu bude do konce tohoto roku zmapována přístupnost bezmála 600 objektů po celé České republice. Pozornost se soustředí na národní kulturní památky jako kostely, hrady, zámky, ale i další pro turisty zajímavé objekty. Měření bude zahrnovat rovněž vytipované objekty památek UNESCO.
Odborní pracovníci osobně navštíví vybrané objekty a pomocí měřicích nástrojů a přístrojů zaznamenají údaje významné pro pohyb osob s omezenou mobilitou. Jedná se například o šířku dveří, přítomnost nájezdové rampy a její sklon, rozměry výtahové kabiny nebo přístupnost a vybavenost toalet. Zjištěné údaje budou zaneseny do nové webové aplikace Mapy bez bariér. Data budou k dispozici jednotlivcům i organizacím. Naměřené informace budou moci zahrnout do svých projektů a služeb v rámci otevřené licence. Projekt vychází z reálné poptávky lidí s handicapem, kteří aktuálně zjišťují informace o cílových turistických destinacích s velkými obtížemi. Člověk se zdravotním postižením, který rád cestuje, před každou výpravou zdlouhavě zjišťuje informace, které plně mobilní občané ani nevnímají – zda má památka bezbariérové vstupy, jak je řešeno parkoviště nebo jsou-li na toaletách madla. Takové plánování se však netýká pouze osob se zdravotním postižením, dostupnost informací o přístupnosti ocení i aktivní senioři, rodiny s kočárky či další skupiny osob s omezenou pohyblivostí.
Kvalitních informací o přístupnosti památek a budov je v České republice poměrně málo. Aktivní obce si objednávají profesionální mapování budov veřejného zájmu, není jich však mnoho. Navíc mapování v České republice charakterizuje nejednotnost. Údaje o přístupnosti budov se zapisují na odlišné formuláře, výstupy jsou pak dostupné ve formě tištěných brožur, on-line dokumentů či rozličných typů map. Nejednotnost dat znemožňuje jejich strojové zpracování a tvorbu nadstavbových aplikací, které by je ve stravitelné formě prezentovaly občanům po celé zemi i v zahraničí. Problém roztříštěnosti údajů si uvědomují i organizace zastupující samosprávu, zejména Asociace krajů ČR a Svaz měst a obcí ČR, které se staly partnery projektu Mapy bez bariér. Turistická mapa přístupnosti bude mít data dostupná, jak již bylo výše zmíněno, v rámci otevřené licence, a běžící projekty z ní budou čerpat informace. Údaje z mapy si tak uživatelé budou moci

zobrazit rovněž prostřednictvím služeb, které dnes již dobře znají. Otevřenost dat taktéž zaručí, že v případě, že stát zrealizuje ideu Národního informačního portálu, bude moci ihned včlenit do své databáze – díky jejich otevřené a propojitelné struktuře – údaje pořízené tímto projektem.

Zdroj: internet

Na Podhůře u Chrudimi bude otevřena okružní stezka pro vozíčkáře

Nejnovějším počinem Klubu českých turistů v projektu „Turistika pro všechny – značené vozíčkářské trasy" se stane stezka na Podhůře u Chrudimi. Její celková délka je 4 900 m s převýšením 105 m. Trasa, která vede kolem Kočičího hrádku, miniatury hradu pro děti z konce 19. století, je vhodná spíš pro zdatnější vozíčkáře, nejlépe s doprovodem.

Cesta k rozhledně Bára, kde stezka začíná, je poměrně strmá, a proto se vozíčkáři mohou na místo dostat svým automobilem. „Přestože do rekreačních lesů platí zákaz vjezdu, chtěli jsme tělesně postiženým lidem vyjít maximálně vstříc. Stačí si tak o povolení k vjezdu zažádat přes web Městských lesů," informoval jednatel společnosti Městské lesy Zdeněk Odvárka. Turistický mobiliář rozmístěný na trase se skládá z informačních panelů, sedacích souprav pro vozíčkáře a doprovod a sloupků se značením. Společnost Městské lesy okruh navíc zakoupila speciální toaletu pro vozíčkáře, která se nachází poblíž rozhledny.

Zdroj: internet